

РЕШЕНИЕ

№ 7399

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9107** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Л. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. от САК, със съдебен адрес: [населено място], ул. „20 април“ № 27, срещу Заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г. на министъра на правосъдието в частта ѝ, с която на жалбоподателката на основание чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР е наложена мярка “временно отстраняване от длъжност” и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебна карта, личния знак и служебното оръжие във връзка с образувано срещу нея дисциплинарно производство за извършени дисциплинарни нарушения, за които се предвижда дисциплинарно наказание “уволнение”.

С жалбата се иска отмяна на заповедта в оспорената част като незаконосъобразна. Твърди се, че същата е издадена от некомпетентен орган. Навеждат се доводи, че не е налице една от предвидените в закона предпоставки за временно отстраняване от длъжност, а именно опасност служебното положение на служителя да затрудни разкриването на обективната истина. Сочи се, че в заповедта на отстраняващия орган не са изложени мотиви по какъв начин служебното положение на жалбоподателя би могло да повлияе на разкриването на обективната истина. Претендират се съдят да отмени оспорената заповед и да присъди разноски.

Ответникът – министърът на правосъдието, чрез процесуален представител юрисконсулт Н. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като

неоснователна. Излага твърдения, че заповедта е издадена от компетентен орган на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под страж (ЗИНЗС). Твърди, че издаването на заповедта е извършено при спазването на изискванията за компетентност и форма, на материалноправните разпоредби и с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена в оспорваната ѝ част като незаконосъобразна и неправилна. Моли да се присъдят разноски според представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК (процесната заповед е връчена на жалбоподателката лично на 13.09.2022 г., а жалбата срещу нея е депозирана на 23.09.2022 г.) и съобразно изискванията на АПК от лице с активна процесуална легитимация срещу обжалваем на основание чл. 211 вр. чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР акт пред компетентния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на жалбата:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК съдът следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - органа, образувал дисциплинарното производство по смисъла на чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР с т.1 от Заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г. Жалбоподателката Д. Л. Н. заема длъжността "инспектор", т.е. тя е държавен служител, който пряко осъществява дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража по смисъла на чл. 19, ал. 1 т. 1 ЗИНЗС. Съгласно чл. 19, ал. 2 ЗИНЗС за тези държавни служители се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в ЗИНЗС не са предвидени специални разпоредби. Съгласно чл. 10, ал. 2 т. 5 ЗИНЗС именно министърът на правосъдието осъществява правомощията на орган по назначаването на държавните служители по ЗМВР в Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и териториалните ѝ служби, сред които е и жалбоподателката като лице, заемащо длъжност пряко свързана с изпълнението на наказанията и мярката задържане под стража.

Оспорената заповед е издадена в законоустановената за това писмена форма (чл. 215, ал. 1 вр. чл. 207, ал. 1 от ЗМВР) и съдържа необходимите реквизити. При издаването ѝ са спазени административнопроизводствените правила. Процесната заповед е връчена на жалбоподателката на 13.09.2022 г., като това е удостоверено от нея. Жалбоподателката е удостоверила, че правата ѝ по чл. чл. 207, ал. 8 от ЗМВР са разяснени, като видно от Протокол рег. № 4581/13.09.2022 г. и Протокол рег. № 10770/03.10.2022 г. същата е имала възможността, но не е представила обяснения или възражения във връзка с образуваното дисциплинарно производство.

Със Заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г. на министъра на правосъдието е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателката Д. Л. Н. във връзка с постъпили предварителни данни, отразени в Предложение за образуване на

производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина с рег. № 10060/12.09.2022 г. по описа на Главна дирекция “Изпълнение на наказанията” (ГДИН), за установено поведение на инспектор Д. Л. Н. – инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа) в Затвора в [населено място], което може да бъде квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание “уволнение”.

С т. 3 от диспозитива на оспорената Заповед № ЧР-03-60/13.09.2022 г. на министъра на правосъдието на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и ал. 12, чл. 214, ал. 1, т. 1 и чл. 215, ал. 1 от ЗМВР жалбоподателката е отстранена временно от длъжност и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебната карта, личния знак и служебното оръжие, считано от датата на запознаване със заповедта. В мотивите на заповедта, относими към тази точка от диспозитива, е посочено, че служебното положение на жалбоподателката може да затрудни разкриването на обективната истина, тъй като деянието е извършено в качеството ѝ на служебно лице и касае преките ѝ задължения. Действително в мотивите за заповедта не са посочени конкретни факти и обстоятелства относно опасността от разкриването на обективната истина, но по този въпрос, както и по останалите въпроси в заповедта, министърът на правосъдието се позовава на Предложение с рег. № 10060/12.09.2022 г. по описа на ГДИН, което от своя страна, се основава на фактичката обстановка, описана в Докладна записка с вх. № 52015009/12.09.2022 г., изготвена от инспектор вътрешна сигурност Д. Г..

Изложеното е основание за извод, че процесната заповед се основава на фактическите данни и обстоятелства, съдържащи се в докладна записка вх. № 52015009/12.09.2022 г. В нея се описва обстойно вмененото на жалбоподателката поведение, съставляващо тежко нарушение на служебната дисциплина и изразяващо се в поддържането на извънслужебни отношения и близки контакти с лишено от свобода лице, които по-конкретно се състоят в размяна на кореспонденция във формата на саморъчно написани писма и съобщения чрез мобилно приложение, както и в неформални срещи извън затвора. Тези факти се установяват от приложените към преписката писмени доказателства, а именно сведения с рег. № 4515/09.09.2022 г. и рег. № 4516/09.09.2022 г. по описа на Затвора – [населено място], I-ва категория от лишения от свобода Е. Й. Й. от 05.09.2022 г. и 08.09.2022 г., предадени материали под формата на писма с рег. № 4517/09.09.2022 г. по описа на Затвора – [населено място], I-ва категория, 1 бр. D.-R диск с комуникацията между лишения от свобода Е. Й. Й. и Д. Л. Н..

Съгласно чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 ЗМВР и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. От тази разпоредба могат да се изведат елементите от фактическия състав на временното отстраняване от длъжност, които включват качеството държавен служител по ЗМВР, наличието на дисциплинарно производство срещу служителя, вероятност за оказване на влияние върху доказването на нарушението в рамките на дисциплинарното производство, и последно, връзка между служебното положение на държавния служител и визираната вероятност.

Към датата на издаването на процесната заповед е безспорно, че жалбоподателката е заемала длъжността инспектор VI-та степен (социална дейност и възпитателна работа - СДВР) в затвора в [населено място] и с процесната заповед срещу нея е образувано

дисциплинарно производство по чл. 207 от ЗМВР, с оглед на което са изпълнени първите две кумулативни изисквания на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР. По отношение на останалите две изисквания изложената в докладната записка и предложението фактическа обстановка сочи за поведение на жалбоподателката, съставляващо нарушение на служебната дисциплина, осъществявано включително и на територията на Затвора в [населено място], където жалбоподателката работи като инспектор СДВР. От това следва, че в хода на образуваното дисциплинарно производство е необходимо да бъдат извършени проверки и да бъдат снети сведения и обяснения от лица, намиращи се или работещи на територията на Затвора в [населено място], в това число и лишени от свобода и нейни колеги, с които жалбоподателката е имала служебни, съответно колегиални отношения. Поради това може да се направи обоснован извод за наличието на визираната вероятност от оказване на влияние от отстранената служителка върху тези лица, с което си поведение същата да попречи на разкриването на обективната истина. С оглед на това може да приеме, че служебното положение на жалбоподателката би ѝ позволило да окаже влияние върху лицата, които имат отношение към случая, поради което са изпълнени и другите две предпоставки по чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК е спазен, тъй като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя чрез издаване на заповед за временно отстраняване е съобразено с целта, за която актът е издаден – осигуряване на законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство и недопускане на влияние върху проверяваните лица от страна на отстраненото лице. Поради това приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за осигуряване на законосъобразно приключване на дисциплинарното производство.

По изложените съображения жалбата срещу заповедта в частта ѝ по т. 3 е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ ответникът има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв. предвид обстоятелството, че делото не се отличава със значителна фактическа и правна сложност (чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ).

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Л. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. М. от САК, със съдебен адрес: [населено място], ул. „20 април“ № 27, срещу Заповед № чр-03-60/13.09.2022 г. на министъра на правосъдието в частта ѝ по т. 3, с която на Д. Л. Н. е наложена мярка „временно отстраняване от длъжност“ и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебна карта, личен знак и служебно оръжие във връзка с образувано срещу нея дисциплинарно производство.

ОСЪЖДА Д. Л. Н., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], ул. „20 април“ № 27, да заплати на Министерство на правосъдието на основание чл.143, ал.3 АПК разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: